

Maandagmiddag 13 mei 2019, tegen 15.30 uur vertrekt de laatste vrachtwagen van **J.S.Steigerbouw** met steigermateriaal. Ruim zeven maanden, vanaf begin oktober, stond er een ring van steigermateriaal rondom het **vieringstorentje van onze Antoniuskerk**. Ik voel iets van afscheid nemen in mijn lijf. Weg die bijzondere steiger, weg al die spectaculaire activiteiten rondom de toren. Onwillekeurig kijk ik naar boven. Het is alsof de toren daar toch een beetje naakt staat, zonder die omkledende steiger. Het is eventjes wennen. Het begon allemaal in oktober 2018. Twee mannen, Jaap en Marin van firma J.S. Steigerbouw bellen bij mij aan. De activiteiten waar wij zo lang naar uitgekeken hebben gaan eindelijk beginnen. Ik leid ze de kerk in, dan door de linkerzij toren, de wenteltrap naar boven, even later het lichaam door een luik wringen, vervolgens op een smal plankje naar voren kruipen en dan staan we tussen gewelven en het dak van de kerk. Vervolgens over plankjes, onder door, boven door, over de grote koepel, na 15 meter linksaf en dan komen we bij een dakkapelletje. Kijk je vandaar uit naar beneden, dan kom je uit op dat strookje kerkplein dat de verbinding vormt tussen het grote voorplein en smalle gangentje naar het kleinere achterplein. Vanuit deze plek zullen de werkzaamheden starten voor de steigerbouw. Vanuit het dakkapelletje is de steiger redelijk gemakkelijk bereikbaar. (ook vanuit de grond via een super lange ladderlift, maar over die ladderlift naar boven lopen dat doen alleen de mannen van de steigerbouw. Het wordt een complexe klus. Een van de ingewikkeldste en moeilijkste die de mannen van Steigerbouw ooit gedaan hebben. Een stabiele steiger bouwen rondom de vieringstoren is één ding, maar een stabiele steiger bouwen die zijn basis heeft hoog boven op de schuine daken van deze kerk is andere koek. Omhoog met de steigerbuizen, de schoren, de steigerborging, plankensets, platforms, opbouwframes, stabilisatoren en wat nog meer. Eenmaal boven wordt vanuit het middenschip gestadig naar de toren toe gebouwd. Dan de steiger helemaal om de toren heen. Het werk vlot snel.

Op 8 november is het zo ver. **Een enorme kraan** staat voor het parochiehuis. En om 11.46 uur wordt dan de spits van het vieringstorentje losgetrokken. We staan met een aantal Antonianen op de van Slichtenhorststraat te kijken. Het is prachtig weer. Daar gaat ie....ah...oei...iets houdt hem vast....dan is ie los! Spectaculair, de torenspits hangt aan kabels van de hoogwerker (later bleek dat men een spijker over het hoofd had gezien, een spijker die een van de zes standers vasthield). Langzaam daalt het gevaarte, een zachte landing op het plein. Achter de kerk. wordt er een stevig hekwerk en steiger omheen gebouwd. (helaas blijkt een paar weken later dat dit hekwerk dieven er niet van kon weerhouden het nieuw aangebracht loodwerk te jatten. Notabene twee dagen voordat de spits weer teruggeplaatst zou worden!).

De angelusklok uit 1952, met de oude klepel wordt uit de toren gehaald en naar de firma Eijsbouts in Asten gebracht. Daar wordt een nieuwe klepel en een nieuw luidwiel gemaakt. De oude klepel was krom en aan één kant sterk afgesleten. Dat kwam door het langzaam wegroesten van de velg van het luidwiel, waarover het touw loopt waarmee we de klok luiden. Bovendien was ook de ophanging gevaarlijk doorgeroest. Daardoor moest er op een gegeven moment 'voorzichtig' geluid worden met als gevolg dat in negen van de tien keer de klepel maar aan één kant van de klok sloeg. Net op tijd, vóór Kerstmis 2018 kan er weer geluid worden, want de spits wordt op woensdag 19 december weer op z'n plaats gezet. (De oude klepel hangt nu achterin de kerk als teken aan de wand..)

Het betekent echter niet dat de steiger nu afgebroken kan worden. Er is inmiddels aan het licht gekomen dat het deel tussen het dak van de koepel en de voet van de spits zelf (**tympanen, frontons en vierpassen**) er dramatisch slecht uit ziet. Dat kon van te voren niet in beeld worden gebracht, pas met de steiger kregen we daar zicht op. Delen van het houtwerk zijn aangetast, loodwerk versleten, op veel plaatsen gescheurd of anderszins losgekomen. Ook de leien moeten worden vernieuwd. De bereikbaarheid van dit deel van de kerk is zodanig gecompliceerd, dat het qua herstel nu moet gebeuren, want nu staat de werksteiger er...het is dus nu of nooit. Maar zoals altijd bij Antonius, de rijen worden gesloten, een oplossing wordt gevonden. Veel mensen hebben hier aan meegewerkt, ik noem hier echter één man met name: **Michel ter Berg**. Super Michel!!

Chris en Henny, vaklieden van de **firma van Tienen** kunnen doorgaan met hun bijzondere werk. Nog vier volle maanden staat de steiger om het vieringstorentje. In april ben ik er een aantal keren op geweest. De steiger was zo prachtig veilig gebouwd, dat ik, absoluut geen geboren bergbeklimmer, er op klom zonder mij een seconde angstig te voelen.

Zonnig en helder was het met een geweldig uitzicht, al waaide het daar boven aanmerkelijk harder dan beneden op de grond. Natuurlijk over de stad, de Stevenstoren, de torens van de andere kerken, de bruggen over de Waal, maar ook zelfs voorbij Arnhem en Hoch Elten voer het zicht. Terwijl de laatste leien en een nieuwe bliksemafleider worden aangebracht, plaatsen wij in de vensters twee nieuwe led lampjes. Niet alleen geluid dat haar aanwezigheid kenbaar maakt, ook een vertrouwd en vertrouwend lichtje in de duisternis. Weer staat zij daar, ons **vieringstorentje**, wijzend naar omhoog, naar die andere dimensie die ons mensen overstijgt, maar die ons tevens open houdt.